

[২০১৬] ১ এছ চি আৰ ১৭৯

অসম চৰকাৰ

বনাম

ৰমেন দুৱৰা

(ফৌজদাৰী আপীল নং ৬৬৮/২০১১)

১১ জানুৱাৰী, ২০১৬

[ন্যায়াধীশ কুৰিয়ান জোচেফ আৰু অৰুণ মিশ্ৰ]

দণ্ডবিধি, ১৮৬০ - ৩০২/৩৭৬/৪৫৪ ধাৰাত বিচাৰ কৰা হয়- অভিযুক্ত আৰু সহ-
অভিযুক্তৰ বিৰুদ্ধে - ধৰ্ষণ কৰাৰ অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ বাবে আৰু তাৰ পিছত কেৰাচিন
ঢালি জুই লগাই ভুক্তভোগী মহিলাগৰাকীৰ মৃত্যু ঘটোৱাৰ বাবে - ভুক্তভোগী মহিলাগৰাকীৰ
ভাতৃয়ে (কিশোৰ সাক্ষী- গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ৫) - ভুক্তভোগীয়ে মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তত
মৌখিকে দিয়া জবানবন্দীত অভিযুক্তই অপৰাধটো কৰা বুলি উল্লেখ কৰে - বিচাৰ আদালতে
অভিযুক্তক দোষী সাব্যস্ত কৰে কিন্তু সহ-অভিযুক্তক দোষমুক্ত কৰে- উচ্চ ন্যায়ালয়ে অভিযুক্তক
৩৭৬ নং ধাৰাত দোষমুক্ত কৰে আৰু ৩০২ নং ধাৰাত কৰা দোষী সাব্যস্তকৰণ ৩০৪ (খণ্ড ২)
ধাৰালৈ সলনি কৰে আৰু এই ক্ষেত্ৰত মন্তব্য কৰে যে যৌন সম্পৰ্কটো সহমতত হৈছিল আৰু
ঘটনাৰ তাৎক্ষণিক পৰিস্থিতিত আচামীয়ে ভুক্তভোগীৰ দেহত জুই লগাই দিছিল- আপীলত ৰায়
দিয়া হৈছিল: সাক্ষ্য-প্ৰমাণ আৰু গোচৰৰ পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি ইয়াক সন্মতিপূৰ্ণ যৌন
সম্পৰ্কৰ বিষয় বুলি কব নোৱাৰি- প্ৰতিপক্ষ-অভিযুক্তই ভুক্তভোগীক জ্বলাই হত্যা কৰাৰ উদ্দেশ্য
আছিল, যাতে ধৰ্ষণ কৰাটো প্ৰকাশ নাপায়- নথিত কোনো পৰিস্থিতিগত সাক্ষ্য দাখিল কৰা
হোৱা নাছিল যিয়ে সূচায় যে এই অপৰাধটো ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০০ৰ পৰিসৰৰ বাহিৰৰ

এক ব্যতিক্রমী গোচৰ আছিল -এই কাৰ্য্যটো হত্যাৰ সমান- সেয়েহে, প্ৰতিপক্ষ-অভিযুক্ত ধাৰা ৩০২ আৰু ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ বাবে উপযুক্ত - বিচাৰ আদালতৰ আদেশ বাহাল ৰখা হৈছে।

আপীলৰ অনুমতি দি আদালতে ৰায় দিয়েঃ-

১.১- গোচৰৰ সাক্ষ্য-প্ৰমাণ আৰু পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি যি তথ্য পোৱা যায় সেয়া হল যে এই গোচৰত যৌন সম্পৰ্কটো সহমতত হোৱা বুলি কব নোৱাৰি। ভুক্তভোগীয়ে তাইক ধৰ্ষণ কৰাৰ বাবে চিঞৰিছিল আৰু লগতে ঘটনাৰ কথা তাইৰ মাকক কব বুলি ভাবুকি দিয়াত প্ৰতিপক্ষই তাইৰ শৰীৰত কেৰাচিন ঢালি দি তাইক জ্বলাই দিছিল। গতিকে উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিচাৰ আদালতৰ সিদ্ধান্তক বিকৃত কৰি পেলাইছে যিটো গোচৰৰ পৰিস্থিতিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি আৰু নথিত থকা প্ৰমাণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি স্পষ্টকৈ উল্লেখ কৰা হৈছে যে এই গোচৰত যৌন সম্পৰ্কটো সহমতত হোৱা নাছিল। যৌন সম্পৰ্কটো সহমতত হোৱা হলে ভুক্তভোগীয়ে চিঞৰ-বাখৰ নকৰিলেহেঁতেন আৰু লগে লগে অপৰাধৰ ঘটনাৰ কথা মাকক জনোৱাৰ ভাবুকি নিদিলেহেঁতেন। তেওঁৰ ভাতৃ সাক্ষী-৫ এ কোৱাৰ দৰে যেতিয়া তাইৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি দিয়া হৈছিল, তেতিয়া তাইৰ দেহত কাপোৰ নাছিল। আচলতে ধৰ্ষণৰ প্ৰমাণ আঁতৰোৱাৰ উদ্দেশ্যেহে প্ৰতিপক্ষ-অভিযুক্তই তাইৰ দেহত কেৰাচিন ঢালি জুই লগাই দিছিল। কিন্তু নাবালক ভাতৃয়ে দুৱাৰৰ সৰু ফাকেৰে ঘটনাটো প্ৰত্যক্ষ কৰিছিল আৰু ভুক্তভোগীয়েও ঘটনাটো বৰ্ণনা কৰিবলৈ কিছু সময়ৰ বাবে জীয়াই আছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬-ৰ অধীনত অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ পৰা প্ৰতিপক্ষক দোষমুক্ত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আইনৰ সঠিক বিবেচনা কৰাত ভুল কৰিছে। [দফা ৯] [১৮৪৮, এফ-এইচ; ১৮৫-ক-৮]

১.২. এজাহাৰত ভুক্তভোগীৰ বয়স ১৪ বছৰ বুলি উল্লেখ কৰা হৈছিল। চিকিৎসা প্ৰতিবেদনত চিকিৎসকে ভুক্তভোগীৰ বয়স ১৪ বছৰ বুলি লিপিবদ্ধ কৰিছে। মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ প্ৰতিবেদনত ভুক্তভোগীৰ বয়স ১৫ বছৰ বুলিও উল্লেখ কৰা হৈছে। কিন্তু, মৃতকৰ বয়স নিৰ্ণয় কৰিবলৈ ৰেডিঅলজিকেল পৰীক্ষাৰ প্ৰমাণ দিয়া হোৱা নাই। সেয়েহে, উচ্চ ন্যায়ালয়ত গোচৰীয়া পক্ষই মৃতকৰ বয়স নিৰ্ণয় কৰিব পৰা নাই বুলি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তত আদালত অসন্তুষ্ট হোৱা নাই। কিন্তু ভুক্তভোগী এজনী সৰু ছোৱালী আছিল আৰু শাৰিৰিক গঠন মজবুত নাছিল আৰু তাইক অতি সহজে কাবু কৰিব পৰা গৈছিল। [দফা ৯] [১.৮৪-চি-ডিজি]

১.৩ মানুহে হয়তো মিছা কব পাৰে কিন্তু পৰিস্থিতিয়ে নকয়, এইটো হল সাক্ষ্যৰ মূল্যায়নৰ মূল নীতি। পৰিস্থিতিগত সাক্ষ্য, মৌখিক সাক্ষ্য আৰু মৃতকৰ মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জবানবন্দীয়ে নিখুঁতভাৱে আঙুলিয়াই দিছিল যে এই গোচৰৰ যৌন সম্পৰ্ক সহমতত হোৱা নাছিল। ভুক্তভোগীৰ ক্ষিপ্ৰ আচৰণ আৰু মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জবানবন্দীয়ে এই গোচৰৰ যৌন সম্পৰ্ক সহমতত হোৱা নাছিল বুলি আঙুলিয়াই দিয়ে। [দফা ৯] [১.৮৫-৮-চি জে]

পঞ্জাৰ ৰাজ্য বনাম গুৰমীত সিং আৰু অন্যান্য: ১৯৯৬ (১) এছচিআৰ ৫৩২ : (১৯৯৬)
২ এছচিচি ৩৮৪ গোচৰ- উল্লেখ কৰা হৈছে।

২. এই গোচৰত হোৱা যৌন সম্পৰ্ক সন্মতি অনুসৰি হোৱা নাছিল আৰু এই ঘটনাটো লাজ লগা ধৰণে সংঘটিত হোৱাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি অভিযুক্তই মৃতকক ধৰ্ষণ কৰি হত্যা কৰিব বিচাৰিছিল বুলি কোনো সন্দেহ নাই। তেওঁ তাইক জ্বলাই হত্যা কৰাৰ উদ্দেশ্য আছিল যাতে ধৰ্ষণৰ অপৰাধ সংঘটিত হোৱাটো প্ৰকাশ নাপায়। এই গোচৰটো ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০০ৰ পৰিসৰৰ পৰা কোনো ব্যতিক্ৰমৰ গোচৰ বুলি ইংগিত দিবলৈ কোনো পৰিস্থিতি লিপিবদ্ধ কৰা হোৱা নাই। এইদৰে উচ্চ ন্যায়ালয়ে অভিযুক্তই হত্যা কৰাৰ উদ্দেশ্য নাছিল বুলি ধৰি লৈ

ভুল কৰিছে। এই কাৰ্য্যটো মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যৰে কৰা হৈছিল। এই গোচৰত হত্যাৰ উদ্দেশ্য আছিল।
এই কাৰ্য্যটো হত্যাৰ সমান। বিচাৰ আদালতে প্ৰদান কৰা ৰায় আৰু দোষী সাব্যস্ত কৰাৰ
আদেশ বাহাল ৰখা হৈছে। [দফা ১০ আৰু ১১] [দফা ১৮৫-এ; জি. বি.]

বন্দৰপল্লী ভেংকটেশ্বৰলু বনাম অন্ধ্ৰ প্ৰদেশ চৰকাৰ

(১৯৭৫) ৩ এছচিচি ৪৯২ - ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা হৈছে।

প্ৰসংগত উল্লেখ কৰা গোচৰ

১৯৯৬ (১) এছচিআৰ ৫৩২

নিৰ্ভৰ কৰা দফা ৯

(১৯৭৫) ৩ এছচিচি ৪৯২

নিৰ্ভৰ কৰা দফা ১০

ফৌজদাৰী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: ফৌজদাৰী আপীল নং ৬৬৮/ ২০০১

গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ফৌজদাৰী আপীল নং ২১৫/২০০৫ত ১২.০৩.২০১০ তাৰিখৰ
ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা।

আপীলকাৰীৰ হৈ- অভিজিৎ ৰয়, ভাতিকা সাহে, কৰ্পৰেট আইন গোট।

প্ৰতিপক্ষৰ হৈ- সঞ্জয় কুমাৰ ডুবে, ৰাকেশ কুমাৰ তেৱাৰী, কৃষ্ণ কান্ত ডুবে, এছ এছ
নেহৰা।

আদালতৰ ৰায়দান প্ৰদান কৰে-

ন্যায়াধীশ অৰুণ মিশ্ৰই

১. বিচাৰ আদালতে প্ৰদান কৰা ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত অভিযুক্তৰ
দোষী সাব্যস্তকৰণ বাতিল কৰি আৰু ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২ৰ অধীনত দোষী
সাব্যস্তকৰণ ধাৰা ৩০৪ ৰ দ্বিতীয় খণ্ডলৈ সলনি কৰি অভিযুক্তক ৭ বছৰৰ কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি
প্ৰদান কৰাৰ লগতে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৪৫৪ৰ অধীনত এবছৰৰ কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি বাহাল

ৰাখি উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰদান কৰা ৰায় আৰু আদেশৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য চৰকাৰে এই আপীল দাখিল কৰিছে ।

২. অভিযোজন পক্ষৰ গোচৰ অনুসৰি এই ঘটনাটো ১.৫.২০০৩ তাৰিখে সন্ধিয়া প্ৰায় ৫ বজাত সংঘটিত হয় যেতিয়া অভিযুক্ত ৰমেন দুৱৰা আৰু জন্মেজয় গগৈ ওৰফে সঞ্জুৰে ভুক্তভোগীৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰি তাইক ধৰ্ষণ কৰে আৰু তাইৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি জ্বলাই দিয়ে। ভুক্তভোগীয়ে চিঞৰ-বাখৰ কৰাত বহু মানুহ গোট খায় আৰু ভুক্তভোগীক অসামৰিক চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা হয়। তেওঁৰ ৫৫% শৰীৰ জ্বলি গৈছিল আৰু তেওঁৰ অৱস্থা গুৰুতৰ হোৱাৰ বাবে তেওঁক ডিব্ৰুগড়ৰ এ. এম. চি. এইচলৈ প্ৰেৰণ কৰা হয়, যত তেওঁৰ চিকিৎসা চলি থকা অৱস্থাত ঘটনাৰ ২ মাহৰ পিছত ১১.৭.২০০৩ তাৰিখে মৃত্যু হয়। ঘটনাৰ তাৰিখে ভুক্তভোগীৰ খুৰা শ্ৰীখিৰোডে হাজৰিকা, গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীয়ে তিনিচুকীয়া থানাত এখন এজাহাৰ দাখিল কৰে।

৩. অভিযুক্তসকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগনামা দাখিল কৰা হয়। গোচৰ বিচাৰ আদালতলৈ পঠোৱাৰ পিছত তেওঁলোকক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৪৫৪/৩৭৬(জি)/৩০২/৩৪ৰ অধীনত অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ বাবে বিচাৰ কৰা হয়। গোচৰীয়া পক্ষই ১১ জন সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰে। অভিযুক্তসকলে দোষ অস্বীকাৰ কৰে আৰু দাবী কৰে যে তেওঁলোকক গোচৰটোত মিছাকৈ জড়িত কৰা হৈছে। বিচাৰ আদালতে অভিযুক্ত/উত্তৰদাতা ৰমেনক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৪৫৪/৩৭৬/৩০২ৰ অধীনত অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত কৰে, আৰু তেওঁক ক্ৰমে ১ বছৰ, ১০ বছৰ আৰু আজীৱন কাৰাদণ্ড আৰু ৩,০০০ টকাৰ জৰিমনা বিহা হয়; জৰিমনা পৰিশোধ নকৰাৰ বাবে ১ মাহৰ সাধাৰণ কাৰাবাস খাটিব লাগিব। এই ৰায়ত অসন্তুষ্ট হৈ অভিযুক্ত ৰমেনে উচ্চ ন্যায়ালয়ত আপীল দাখিল কৰে আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে সেই আপীল

আংশিকভাৱে মঞ্জুৰ কৰা হয়। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ত অসন্তুষ্ট হৈ ৰাজ্য চৰকাৰে এই আপীল দাখিল কৰিছে।

৪. উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই গোচৰটোৰ ক্ষেত্ৰত অভিযুক্ত ৰমেনৰ সৈতে হোৱা যৌন সম্পৰ্ক সন্মতিপূৰ্ণভাৱে হোৱা বুলি মত পোষণ কৰিছে আৰু যেতিয়া ভুক্তভোগীয়ে তেওঁক ভাবুকি দিছিল যে তেওঁ ঘটনাৰ বিষয়ে মাকৰ আগত কব, সেই মুহূৰ্তত তাইক জ্বলাই দিয়াৰ বাবে তেওঁ তাইৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি দিছিল। এই গোচৰটো ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০০ৰ অধীনত ইচ্ছাকৃতভাৱে মৃত্যু ঘটোৱা বুলি কব নোৱাৰি, সেয়েহে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২ৰ অধীনত কৰা দোষী সাব্যস্তকৰণ বাতিল কৰা হৈছে। ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০৪ দ্বিতীয় খণ্ডৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰা হৈছে।

৫. ৰাজ্য চৰকাৰৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাই দাবী কৰিছে যে এইটো সন্মতিপূৰ্ণ যৌন সম্পৰ্কৰ গোচৰ নহয়। উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিচাৰ আদালতৰ তথ্য সলনি কৰি আইনৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুতৰ ভুল কৰিছে। ভুক্তভোগীয়ে চিঞৰি চিঞৰি অভিযুক্তক এই কথা তেওঁৰ মাকৰ আগত কব বুলি ভাবুকি দিছিল। তাৰ পিছত অভিযুক্তই তাইৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি জ্বলাই দিছিল। ইয়াক ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ধাৰা ৩০৪ দ্বিতীয় খণ্ডৰ অধীনৰ গোচৰ বুলি কব নোৱাৰি। দোষী সাব্যস্তকৰণটো ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২ আৰু ৩৭৬ৰ অধীনত সঠিকভাৱে লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল।

৬. প্ৰতিপক্ষৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাই সবলভাৱে যুক্তি দিছে যে যৌন সম্পৰ্ক সংঘটিত হোৱাৰ সময়ত ভুক্তভোগীয়ে বাধা প্ৰদান কৰা নাছিল। মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জবানবন্দীত তাই উল্লেখ কৰা নাই যে তাইৰ লগত যৌন সম্পৰ্ক কৰিব খোজাত তাই বাধা প্ৰদান কৰিছিল। যিহেতু ভুক্তভোগীয়ে অভিযুক্তক ভাবুকি দিছিল যে তাই তাইৰ তেওঁৰ মাতৃক

ঘটনাটো জনাব, তেনে পৰিস্থিতিত খণ্ডৰ ভমকত অভিযুক্তই মৃতকৰ মৃত্যু ঘটোৱা উদ্দেশ্যে নোহোৱাকৈয়ে তাইৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালিছিল। কোনো পূৰ্ব পৰিকল্পনা নাছিল। এইদৰে অভিযুক্তৰ তুলনামূলকভাৱে কম বয়সৰ কথা বিবেচনা কৰি ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০৪ দ্বিতীয় খণ্ডৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত হস্তক্ষেপৰ কৰাৰ বাবে কোনো যুক্তি দিয়া নাই। গোচৰীয়া পক্ষই উত্থাপন কৰা প্ৰমাণৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি অভিযুক্তক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰি।

৭. আমি গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষ্যসমূহ ভালদৰে মূল্যায়ন কৰিছো। গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী খিৰোদ হাজৰিকাই কৈছে যে মৃতকে অভিযুক্তৰ লগত সম্পৰ্ক থকাৰ সন্দৰ্ভত মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ মৌখিক জবানবন্দীত উল্লেখ কৰিছিল। গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী মৃদুলা হাজৰিকাই অভিযুক্ত ৰমেন আৰু অন্য খালাচ পোৱা অভিযুক্তক ঘৰৰ পৰা পলায়ন কৰা দেখিছিল, আৰু মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ মৌখিক জবানবন্দীত ভুক্তভোগীয়ে তেওঁক কৈছিল যে ৰমেনে তেওঁৰ জীৱন ধ্বংস কৰিলে। তেওঁ ভুক্তভোগীৰ ভাতৃৰ চিঞৰ শুনি ঘৰলৈ আহিছিল। গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ৩ ললিতা হাজৰিকা আন এজন সাক্ষী। ভুক্তভোগী তেওঁৰ ভতিজি আছিল। মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জবানবন্দীত ভুক্তভোগীয়ে কৈছিল যে ৰমেন আৰু অন্য এজন অভিযুক্তই তেওঁৰ জীৱন ধ্বংস কৰিলে। গোচৰীয়া পক্ষৰ ৪নং সাক্ষী, আওলাবতী হাজৰিকা ভুক্তভোগীৰ মাতৃ। তেওঁ ভুক্তভোগীয়ে জ্বলি থকা অৱস্থাত ঘৰৰ ভিতৰত পৰি থকা দেখা পাইছিল। ভুক্তভোগীয়ে তেওঁক কলে যে যেতিয়া তাই কৈছিল যে তাই তেওঁক ঘটনাটো জনাব, তেতিয়া আচামীয়ে তাইৰ গাত কেৰাচিন তেল ঢালি জুই লগাই দিছিল। মৃতকৰ ১৪ বছৰীয়া নাবালক ভাতৃ মনেশ হাজৰিকাই কয় যে যেতিয়া সিহঁতৰ আইটাক মাণিকি হাজৰিকা আৰু সি পাকঘৰত আছিল, তেতিয়া তাৰ জ্যেষ্ঠ ভনীয়েক ভুক্তভোগী বিছনাত পৰি আছিল কাৰণ তাইৰ

শৰীৰ ভাল নাছিল, আইটাক মাণিকি কলা আৰু অন্ধ আছিল; সেইবাবেই অভিযুক্ত ৰমেন আৰু সঞ্জয় ঘৰলৈ অহাৰ সময়ত সি ভুক্তভোগীৰ লগত আছিল । তেওঁলোকে পিছ দুৱাৰখন বন্ধ কৰি মৃতকৰ সৈতে যৌন সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও কোৱা হৈছিল যে পাকঘৰ আৰু শোৱনি কোঠাৰ মাজত যিখন দুৱাৰ আছিল সেইখনো অভিযুক্তই বন্ধ কৰিছিল। সি দুৱাৰৰ এটা ফাকৰ মাজেৰে ঘটনাটো প্ৰত্যক্ষ কৰিছিল। তাৰ ভনীয়েক ভুক্তভোগীয়ে যেতিয়া চিঞৰিছিল, তেতিয়া ৰমেনে সাক্ষীক হত্যা কৰাৰ ভাবুকি দিছিল। যিহেতু ভুক্তভোগীয়ে কৈছিল যে তাই তাইৰ মাকক এই ঘটনা জনাব। এই কথাই অভিযুক্তক তাইৰ ওপৰত কেৰাচিন ঢালি জুই লগাবলৈ বাধ্য কৰাইছিল। ভুক্তভোগীয়ে এটা ফক পিন্ধি আছিল। ৰমেনে তাৰ ভনীয়েকৰ কাপোৰ খুলি লৈছিল আৰু সেই বেয়া কামটো কৰিছিল। তাৰ ভনীয়েকৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি জুই লগোৱাৰ সময়ত তাইৰ গাত কোনো কাপোৰ নাছিল। সাক্ষীজনে চিঞৰ-বাখৰ কৰিছিল আৰু তাৰ পিছত তাৰ জ্যেষ্ঠ ভনীয়েক মৃদুলা হাজৰিকা ঘটনাস্থলীত উপস্থিত হৈছিল আৰু তাৰ পিছত ভুক্তভোগীক চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা হৈছিল। সাক্ষীসকলৰ মতে দুয়োজন অভিযুক্তই ভুক্তভোগীক ধৰ্ষণ কৰিছিল। যদিও আনজন অভিযুক্ত সঞ্জয়ক বিচাৰ আদালতে সন্দেহৰ সুবিধা প্ৰদান কৰিছে কাৰণ ভুক্তভোগীৰ মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জবানবন্দীত নিৰ্দোষী অভিযুক্ত সঞ্জয়ে তেওঁৰ লগত যৌন সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল বুলি উল্লেখ কৰা নাছিল।

৮. ড° বি. চি. ৰয় মেধিয়ে মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাত মৃতকৰ মৃত্যু জুইয়ে পোৰা আঘাতৰ ফলত হোৱা বুলি উল্লেখ কৰে। ৯ নং সাক্ষী ডাঃ অলকা দেৱীয়ে প্ৰথমতে ঘটনা হোৱা তাৰিখে ভুক্তভোগীৰ স্বাস্থ্য পৰীক্ষা কৰিছিল। তেখেতে উল্লেখ কৰিছে যে ভুক্তভোগীয়ে তেওঁক কৈছিল যে যেতিয়া তেওঁ কান্দিছিল, অভিযুক্তই তাইৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি জুই লগাই দিছিল। ১০ নং সাক্ষী ন্যায়িক দণ্ডাধীশে ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ১৬৪ নং ধাৰাত মৃতকৰ মৃত্যুৰ

প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জবানবন্দী লিপিবদ্ধ কৰিছিল য'ত তেওঁ স্পষ্টকৈ উল্লেখ কৰিছিল যে অভিযুক্ত
ৰমেনে তাইৰ সৈতে যৌন সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল আৰু ঘটনাটো তাইৰ মাতৃৰ আগত প্ৰকাশ
কৰিব বুলি কোৱাৰ পিছত তাইৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি জুই লগাই দিছিল।

৯. পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা সাক্ষ্য-প্ৰমাণ বিবেচনা কৰিলে দেখা যায় যে যৌন সম্পৰ্কটো
সন্মতি সাপেক্ষে হোৱা বুলি কব নোৱাৰি। সাক্ষ্য-প্ৰমাণ আৰু পৰিস্থিতিয়ে যৌন সম্পৰ্কটো
সন্মতি সাপেক্ষে হোৱাৰ বিপৰীত দিশত থিয় হৈছে। এজাহাৰত ভুক্তভোগীৰ বয়স ১৪ বছৰ
বুলি উল্লেখ কৰা হৈছিল। চিকিৎসা প্ৰতিবেদনত চিকিৎসকে ভুক্তভোগীৰ বয়স ১৪ বছৰ বুলি
লিপিবদ্ধ কৰিছে। মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ প্ৰতিবেদনতো বয়স ১৫ বছৰ বুলি উল্লেখ কৰা হৈছে।
কিন্তু মৃতকৰ বয়স নিৰ্ণয় কৰিব পৰাকৈ ৰেডিঅলজিকেল পৰীক্ষাৰ প্ৰমাণ দাখিল কৰা হোৱা
নাই। সেয়েহে আমি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ গোচৰীয়া পক্ষই মৃতকৰ বয়স নিৰ্ধাৰণ কৰিব পৰা নাই
বুলি পোৱা তথ্যৰ পৰা বিচলিত হোৱাৰ পৰা বিৰত থাকো। কিন্তু তাই কম বয়সীয়া ছোৱালী
আছিল আৰু শাৰিৰিক গঠন ভাল নাছিল আৰু তাইক অতি সহজে কাবু কৰিব পৰা গৈছিল।
গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ৫ অৰ্থাৎ ভুক্তভোগীৰ ভাতৃ মনেশ হাজৰিকাৰ সাক্ষ্য অনুসৰি যেতিয়া
ভুক্তভোগীয়ে কান্দিছিল তেতিয়া সাক্ষী অভিযুক্ত ৰমেনে ধমকি দিছিল আৰু তাৰ পিছত সি
ভুক্তভোগীৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি জ্বলাই দিছিল। গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ৯ ডাঃ
অলকা দেৱীৰ বক্তব্যত এইটোও উল্লেখ কৰা হৈছে যে যেতিয়া ভুক্তভোগীয়ে ঘটনাৰ বিষয়ে
কৈছিল যিটোক মৃত্যুৰ আগমুহূৰ্তত দিয়া জবানবন্দী হিচাপে গণ্য কৰা হয়, তেতিয়া তেওঁ
কৈছিল যে যেতিয়া তেওঁ কান্দিছিল অভিযুক্তই তাইৰ দেহত তেল ঢালি জ্বলাই দিছিল।"
ভুক্তভোগীৰ জবানবন্দীৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা চিকিৎসা প্ৰতিবেদনত লিপিবদ্ধ কৰা
জবানবন্দীৰ সত্যতাক লৈ কোনো সন্দেহ নাই আৰু ইয়াক গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী ডাঃ অলকা

দেৱীয়ে প্ৰমাণ কৰিছে। সেয়েহে, এইটো স্পষ্ট যে এই গোচৰৰ যৌন সম্পৰ্ক সন্মতিপূৰ্ণভাৱে হোৱা নাছিল, বৰঞ্চ ভুক্তভোগীয়ে তাইক ধৰ্ষণ কৰাৰ বাবে চিঞৰিছিল আৰু ঘটনাৰ কথা তাইৰ মাকক কব বুলি ভাবুকি দিয়াৰ পিছত অভিযুক্ত ৰমেনে তাইৰ শৰীৰত কেৰাচিন ঢালি জুই লগাই দিছিল। এইদৰে উচ্চ ন্যায়ালয়ে পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা পৰিস্থিতি আৰু গোচৰৰ নথিত থকা প্ৰমাণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বিচাৰ আদালতৰ সিদ্ধান্তক বাহাল ৰখাত ভুল কৰিছে যত স্পষ্টকৈ কোৱা হৈছিল যে এই গোচৰৰ যৌন সম্পৰ্ক সন্মতিপূৰ্ণভাৱে হোৱা নাছিল। সন্মতিপূৰ্ণ যৌন সম্পৰ্কৰ ক্ষেত্ৰত ভুক্তভোগীয়ে চিঞৰি নাথাকিলহেঁতেন আৰু অপৰাধীক ঘটনাটো তাইৰ মাকৰ আগত প্ৰকাশ কৰিম ভাবুকি নিদিলেহেঁতেন। ভুক্তভোগীৰ ভাতৃ, অভিযোজন পক্ষৰ ৫ নং সাক্ষীয়ে কোৱাৰ দৰে যেতিয়া তাইৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি দিয়া হৈছিল, তেতিয়া তাই গাত কাপোৰ নাছিল। আচলতে ধৰ্ষণকাৰী তথা অভিযুক্ত ৰমেনে অপৰাধৰ সকলো প্ৰমাণ আঁতৰাই পেলোৱাৰ উদ্দেশ্যেহে তাইৰ ওপৰত কেৰাচিন ঢালি জ্বলাই দিছিল যাতে তাই কোনা কথা প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে আৰু তেওঁ কৰাৰ অপৰাধৰ পোহৰলৈ নাহে। কিন্তু ভুক্তভোগীৰ নাবালক ভাতৃয়ে দুৱাৰৰ ফাকেৰে ঘটনাটো প্ৰত্যক্ষ কৰিছিল আৰু ভুক্তভোগীয়েও ঘটনাটোৰ বিষয়ে বৰ্ণনা কৰিবলৈ কিছু সময়ৰ বাবে জীয়াই আছিল। আমাৰ মতে উচ্চ ন্যায়ালয়ে আচামী ৰমেনক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত অপৰাধৰ পৰা মুক্ত কৰি আইনগতভাৱে ভুল কৰিছে। মানুহে হয়তো মিছা কথা ক'ব পাৰে কিন্তু পৰিস্থিতিয়ে নকয়- সাক্ষ্য মূল্যায়নৰ এইটো এটা মূল নীতি। পৰিস্থিতি, মৌখিক সাক্ষ্য আৰু মৃতকৰ মৃত্যুৰ পূৰ্বৰ জৱানবন্দীৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে এই গোচৰত হোৱা যৌন সম্পৰ্ক সন্মতিপূৰ্ণভাৱে হোৱা নাছিল। মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জৱানবন্দীসমূহৰ লগতে ভুক্তভোগীৰ তৎক্ষণাত কৰা আচৰণ বিবেচনা কৰিলে এই গোচৰত হোৱা যৌন সম্পৰ্ক সন্মতিপূৰ্ণভাৱে হোৱাটো প্ৰতিয়মান নকৰে। অভিযুক্তই ফৌজদাৰী

কাৰ্য্যবিধিৰ ধাৰা ৩১৩ৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰা জবানবন্দীত অপৰাধ সংঘটিত কৰাটো সম্পূৰ্ণৰূপে অস্বীকাৰ কৰিছে। সেয়েহে পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা প্ৰমাণৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আমি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ গোচৰটো সন্মতিপূৰ্ণ যৌন সম্পৰ্কৰ গোচৰ বুলি দিয়া ৰায় খাৰিজ কৰাত কোনো দ্বিধা নকৰো। আমি বিচাৰ আদালতে দিয়া সিদ্ধান্ত বাহাল ৰাখো। পঞ্জাৰ চৰকাৰ বনাম গুৰমীত সিং আৰু অন্যান্য (১৯৯৬) ২ (এছ চি চি) ৩৮৪- গোচৰত এই আদালতে মত পোষণ কৰিছে:

আদালতে সাক্ষ্য-প্ৰমাণ মূল্যায়ন কৰাৰ সময়ত এই কথাটো মনত ৰাখিব লাগিব যে ধৰ্ষণৰ গোচৰত আত্ম-সন্মান থকা কোনো মহিলাই কেৱল তেওঁৰ সন্মান হানি কৰিবলৈ নিজৰ ওপৰত কৰা ধৰ্ষণৰ সৈতে জড়িত এনে অপমানসূচক বক্তব্য দিবলৈ আদালতলৈ নাহে। যৌন নিৰ্যাতনৰ গোচৰত গোচৰৰ সত্যতাক প্ৰভাৱিত নকৰা বা ভুক্তভোগীৰ বক্তব্যত সৰু সৰু পাৰ্থক্যৰ বাবে গোচৰটো খাৰিজ কৰা উচিত নহয়, যদিহে গোচৰটো অতি গুৰুতৰ নহয় আৰু যদিহে গোচৰটো অন্যধৰণে নিৰ্ভৰযোগ্য হয়। মহিলাসকলৰ স্বাভাৱিক লাজ আৰু যৌন নিৰ্যাতনৰ ঘটনা লুকুৱাৰ প্ৰৱণতা আদালতে সাৱধানে বিবেচনা কৰিব লাগে।

১০. ওপৰোক্ত সিদ্ধান্তটো লিপিবদ্ধ কৰাৰ বাবে এইটো ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২ বা ধাৰা ৩০৪ দ্বিতীয় খণ্ড গোচৰ আছিল নেকি বুলি প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰি উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰায় দিছে যে ভুক্তভোগীয়ে যেতিয়া অভিযুক্তক ভাবুকি দিছিল যে তাই মাকৰ আগত সন্মতি সাপেক্ষে হোৱা যৌন সম্পৰ্কৰ ঘটনাটো প্ৰকাশ কৰিব তেতিয়া অভিযুক্তই ভুক্তভোগীৰ দেহত জুই লগাই দিছিল। আমাৰ আগত তথ্য বিবেচনা কৰিলে আমাপ কোনো সন্দেহৰ সৃষ্টি নহয় যে এই যৌন সম্পৰ্কৰ ঘটনাটো সন্মতি সাপেক্ষে হৈছিল আৰু এই ঘটনাটো লাজ লগা ধৰণে সংঘটিত হোৱাৰ পৰা এইটো প্ৰতিয়মান হয় যে অভিযুক্তই মৃতকক হত্যা কৰিব বিচাৰিছিল। তেওঁ তাইক জ্বলাই হত্যা কৰাৰ উদ্দেশ্য আছিল যাতে ধৰ্ষণৰ ঘটনাটো প্ৰকাশ নাপায়। এইটো

ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০০ৰ পৰিসৰৰ পৰা আতৰাই নিবলৈ এক ব্যতিক্ৰমী গোচৰ বুলি কোনো পৰিস্থিতিগত সাক্ষ্য নথিত দাখিল কৰা হোৱা নাই। এইদৰে উচ্চ ন্যায়ালয়ে আমাৰ মতে অভিযুক্তৰ ভুক্তভোগীৰ মৃত্যু ঘটোৱাৰ উদ্দেশ্য নাছিল বুলি ৰায় দিয়াত ভুল কৰিছে। প্ৰমাণিত তথ্য আৰু পৰিস্থিতিয়ে সুচায় যে অভিযুক্তই ভুক্তভোগীৰ মৃত্যু ঘটাই ভুক্তভোগীৰ পৰা হাত সাৰিব বিচাৰিছিল। চিকিৎসকে লগতে মত প্ৰকাশ কৰিছে যে জখমবোৰ বৰ মাৰাত্মক ধৰণৰ আছিল আৰু ভুক্তভোগীক বৰ দুৰ্বল অৱস্থাত গোচৰীয়া পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষীৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা হৈছিল। তাই ২ মাহ জীয়াই থাকিব পাৰিছিল, কিন্তু সেইটো বিচাৰৰ বিষয় নহয়। এইটো এনে এটা গোচৰ য'ত অভিযুক্তই স্পষ্টভাৱে অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ পিছত মৃতকক হত্যা কৰাৰ উদ্দেশ্য আছিল যাতে তাই মাত মাতিব নোৱাৰে। সামগ্ৰিকভাৱে প্ৰতিষ্ঠিত পৰিস্থিতিত অভিযুক্তই বলপূৰ্বকভাৱে যৌন সম্পৰ্ক কৰাৰ পিছত ভুক্তভোগীৰ দেহত জুই লগাই দিয়াৰ উদ্দেশ্য আছিল ভুক্তভোগীৰ মৃত্যু ঘটোৱা। অভিযুক্তৰ হৈ অধিবক্তাৰ যুক্তি যে অভিযুক্তই ভুক্তভোগীৰ দেহত কেৰাচিন তেল ঢালি জুই লগোৱাৰ কাৰণ হল ভুক্তভোগীয়ে ঘটনাটোৰ বিষয়ে তাইৰ মাতৃক জনাম বুলি অভিযুক্তক ভাবুকি দিছিল। ওপৰোক্ত আচৰণে অভিযুক্তক দোষমুক্ত নকৰে কিন্তু তেওঁক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২ৰ অধীনত শাস্তি পোৱাৰ বাবে উপযুক্ত কৰি তোলে। এই কাৰ্য্যটো মৃত্যু ঘটোৱা উদ্দেশ্যেৰে কৰা হৈছিল। এই গোচৰত হত্যা কৰাৰ উদ্দেশ্য বিৰাজমান। এই কাৰ্য্যটো হত্যাৰ সমান। বন্দাৰুপল্লী ভেংকটেশ্বৰলু বনাম অন্ধ্ৰ প্ৰদেশ ৰাজ্য [(১৯৭৫) ৩ এছচিচি ৪৯২] গোচৰত এই আদালতে কেৰাচিন ঢালি অগ্নি নিৰ্বাপনৰ উদ্দেশ্য বিবেচনা কৰিছে আৰু এইদৰে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছে:

"আপীলকাৰীয়ে জুই নুমাবলৈ চেষ্টা কৰা পৰিস্থিতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি আপীলকাৰীৰ

বিদ্বান অধিবক্তাই আহ্বান জনায় যে আপীলকাৰীৰ মৃতকক হত্যা কৰাৰ কোনো উদ্দেশ্য

নাছিল আৰু সেয়েহে তেওঁক ধাৰা ৩০২ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰি। এই যুক্তি গ্ৰহণ কৰাটো অসম্ভৱ কিয়নো যদি আপীলকাৰীয়ে মৃতকৰ শৰীৰত কেৰাচিন ঢালি মৃতকক জ্বলাই দিয়ে, তেন্তে আপীলকাৰীৰ উদ্দেশ্য মৃতকক হত্যা কৰা নহয় বুলি কোনো সন্দেহ থাকিব নোৱাৰে।"

১১. ওপৰোক্ত আলোচনাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আমি বিবেচনা কৰো যে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আপীলৰ আংশিক অনুমতি দিয়া ৰায় আৰু আদেশটো খাৰিজৰ যোগ্য আৰু এই ৰায়ৰ দ্বাৰা খাৰিজ কৰা হ'ল। ইয়াৰ দ্বাৰা বিচাৰ আদালতে দোষী সাব্যস্ত কৰি শাস্তি প্ৰদান কৰা ৰায় আৰু আদেশ বাহাল ৰখা হৈছে। সেই অনুসৰি, এই আপীল মঞ্জুৰ কৰা হ'ল।

১২. বাকী থকা শাস্তিৰ সময়সীমা সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ অভিযুক্তক তৎক্ষণাত জিম্মাত ল'ব লাগে।

কল্পনা কে ত্ৰিপাঠী

আপীল মঞ্জুৰ কৰা হৈছে।

Translated by using AI, IIT, Guwahati

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

(“স্থানীয় ভাষালৈ অনুদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাবে অন্য ক্ষেত্ৰত অনুদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হ’ব।”)